Matematika III – 9. týden Základní typy a vlastnosti náhodných veličin

Jan Slovák

Masarykova univerzita Fakulta informatiky

21.-25. 11. 2016

Obsah přednášky

- Literatura
- Pravděpodobnostní funkce a hustoty
- Náhodné vektory
- 4 Funkce náhodných veličin

Plán přednášky

- 1 Literatura
- 2 Pravděpodobnostní funkce a hustoty
- Náhodné vektory
- 4 Funkce náhodných veličin

Kde je dobré číst?

- Karel Zvára, Josef Štěpán, Pravděpodobnost a matematická pravděpodobnost statistika, Matfyzpress, 2006, 230pp.
- J. Slovák, M. Panák, M. Bulant, Matematika drsně a svižně, Muni Press, Brno 2013, v+773 s., elektronická edice www.math.muni.cz/Matematika_drsne_svizne
- Marie Budíková, Štěpán Mikoláš, Pavel Osecký, Teorie pravděpodobnosti a matematická statistika (sbírka příkladů), Masarykova univerzita, 3. vydání, 2004, 117 stran, ISBN 80-210-3313-4.
- Marie Budíková, Tomáš Lerch, Štěpán Mikoláš, Základní statistické metody, Masarykova univerzita, 2005, 170 stran, ISBN 80-210-3886-1.
- Riley, K.F., Hobson, M.P., Bence, S.J. Mathematical Methods for Physics and Engineering, second edition, Cambridge University Press, Cambridge 2004, ISBN 0 521 89067 5, xxiii + 1232 pp.

Plán přednášky

- 1 Literatura
- Pravděpodobnostní funkce a hustoty
- Náhodné vektory
- 4 Funkce náhodných veličin

Diskrétní náhodné veličiny

Jestliže náhodná veličina X na pravděpodobnostním prostoru (Ω, \mathcal{A}, P) nabývá jen konečně nebo spočetně mnoha hodnot $x_1, x_2, \dots \in \mathbb{R}$, pak existuje **pravděpodobnostní funkce** f(x) taková, že

$$f(x) = \begin{cases} P(X = x_i) & x = x_i \\ 0 & \text{jinak.} \end{cases}$$

Spojité náhodné veličiny

Hustota f(x) **pravděpodobnosti** pro náhodnou veličinu X je funkce splňující pro $-\infty \le a \le b \le \infty$

$$P(a < X < b) = \int_a^b f(x) dx. \tag{*}$$

Náhodná veličina X, pro kterou existuje její hustota pravděpodobnosti splňující (*), se nazývá spojitá.

Degenerované a alternativní rozdělení.

Degenerované rozdělení $\mathrm{D}(\mu)$ odpovídá konstantní hodnotě $X=\mu$. Distribuční funkce F_X a pravděpodobnostní funkce f_X jsou tedy rovny

$$F_X(t) = egin{cases} 0 & t \leq \mu \ 1 & t > \mu \end{cases} \qquad f_X(t) = egin{cases} 1 & t = \mu \ 0 & \mathsf{jinak} \end{cases}.$$

Degenerované a alternativní rozdělení.

Degenerované rozdělení $D(\mu)$ odpovídá konstantní hodnotě $X = \mu$. Distribuční funkce F_X a pravděpodobnostní funkce f_X jsou tedy rovny

$$F_X(t) = egin{cases} 0 & t \leq \mu \ 1 & t > \mu \end{cases} \qquad f_X(t) = egin{cases} 1 & t = \mu \ 0 & \mathsf{jinak} \end{cases}.$$

Alternativní rozdělení A(p) popisuje pokus s pouze dvěma možnými výsledky, kterým budeme říkat zdar a nezdar. Náhodné veličině X pro určitost přiřadíme hodnotu 0 pro nezdar a 1 pro zdar. Pokud má zdar pravděpodobnost p, pak nezdar musí mít pravděpodobnost 1 - p. Jsou tedy distribuční a pravděpodobnostní funkce tvaru:

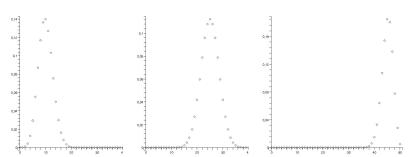
$$F_X(t) = \begin{cases} 0 & t \le 0 \\ 1 - p & 0 < t \le 1 \\ 1 & t > 1 \end{cases} \qquad f_X(t) = \begin{cases} p & t = 1 \\ 1 - p & t = 0 \\ 0 & \text{jinak} \end{cases}$$

Binomické rozdělení Bi(n, p)

odpovídá *n*–krát nezávisle opakovanému pokusu popsanému alternativním rozdělením, přičemž naše náhodná veličina měří počet zdarů. Je tedy zjevné, že pravděpodobnostní funkce bude mít nenulové hodnoty právě v celých číslech $0, \ldots, n$ odpovídajícím celkovému počtu úspěchů v pokusech (a nezáleží nám na pořadí). Je tedy

$$f_X(t) = egin{cases} \binom{n}{t} p^t (1-p)^{1-t} & t \in \{0,1,\ldots,n\} \ 0 & ext{jinak} \end{cases}.$$

Na obrázku jsou pravděpodobnostní funkce pro Bi(50,0.2), Bi(50,0.5) a Bi(50,0.9). Rozdělení pravděpodobnosti dobře odpovídá intuici, že nejvíce výsledků bude blízko u hodnoty np:

S binomickým rozdělením se potkáváme velice často v praktických úlohách. Jednou z nich je popis náhodné veličiny, která popisuje počet X předmětů v jedné zvolené příhrádek z n možných, do nichž jsme náhodně rozdělili r předmětů.

Umístění kteréhokoliv předmětu do pevně zvolené přihrádky má pravděpodobnost 1/n (každá z nich je stejně pravděpodobná). Zjevně tedy bude pro jakýkoliv počet $k=0,\ldots,r$

$$P(X=k) = {r \choose k} \left(\frac{1}{n}\right)^k \left(1 - \frac{1}{n}\right)^{r-k} = {r \choose k} \frac{(n-1)^{r-k}}{n^r},$$

jde proto o rozložení X typu Bi(r, 1/n).

Jestliže nám bude vzrůstat počet přihrádek n společně s počtem předmětů r_n tak, že v průměru nám na každou přihrádku bude připadat (přibližně) stejný počet prvků λ , můžeme dobře vyjádřit chování našeho rozdělení veličin X_n při limitním přechodu $n \to \infty$: Jestliže nám bude vzrůstat počet přihrádek n společně s počtem předmětů r_n tak, že v průměru nám na každou přihrádku bude připadat (přibližně) stejný počet prvků λ , můžeme dobře vyjádřit chování našeho rozdělení veličin X_n při limitním přechodu $n \to \infty$:

$$\lim_{n \to \infty} P(X_n = k) = \lim_{n \to \infty} {r_n \choose k} \frac{(n-1)^{r_n - k}}{n^{r_n}}$$

$$= \lim_{n \to \infty} \frac{r_n(r_n - 1) \dots (r_n - k + 1)}{(n-1)^k} \frac{1}{k!} \left(1 - \frac{1}{n}\right)^{r_n}$$

$$= \frac{\lambda^k}{k!} \lim_{n \to \infty} \left(1 + \frac{-\frac{r_n}{n}}{r_n}\right)^{r_n}$$

$$= \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}$$

protože obecně funkce $(1+x/n)^n$ konvergují stejnoměrně k funkci e^x na každém omezeném intervalu v \mathbb{R} . To dává **Poissonovo rozdělení** $Po(\lambda)$.

Poissonovo rozdělení

zařízení.

Poissonovo rozdělení $Po(\lambda)$ popisuje např. události, které se vyskytují náhodně v čase a přitom pravděpodobnost výskytu v následujícím časovém intervalu o jednotkové délce nezávisí na předchozí historii a je rovna stále stejné hodnotě λ . V praxi jsou takové procesy spojeny např. s poruchovostí strojů a

Poissonovo rozdělení

Poissonovo rozdělení $Po(\lambda)$ popisuje např. události, které se vyskytují náhodně v čase a přitom pravděpodobnost výskytu v následujícím časovém intervalu o jednotkové délce nezávisí na předchozí historii a je rovna stále stejné hodnotě λ .

V praxi jsou takové procesy spojeny např. s poruchovostí strojů a zařízení.

Theorem (Poissonova věta)

Jsou-li $X_n \sim \text{Bi}(n,p_n)$ a $\lim_{n \to \infty} n \cdot p_n = \lambda$ je konečná, pak

$$\lim_{n\to\infty} P(X_n=k) = P(X=k),$$

kde $X \sim Po(\lambda)$.

Příklady spojitých rozdělení

Nejjednodušší je tzv. **rovnoměrné rozdělení**. Jestliže chceme, aby pravděpodobnost každé hodnoty v předem daném intervalu $(a,b)\subset\mathbb{R}$ byla stejná, pak hustota f_X našeho rozdělení náhodné veličiny X má být konstantní. Pak ovšem jsou pro libovolná reálná čísla $-\infty < a < b < \infty$ jen jediné možné hodnoty

$$f_X(t) = \begin{cases} 0 & t \le a \\ \frac{1}{b-a} & t \in (a,b) \\ 0 & t \ge b, \end{cases} \qquad F_X(t) = \begin{cases} 0 & t \le a \\ \frac{t-a}{b-a} & t \in (a,b) \\ 1 & t \ge b. \end{cases}$$

Exponenciální rozdělení $ex(\lambda)$

je dalším rozdělením, které je snadno určeno požadovanými vlastnostmi náhodné veličiny. Předpokládejme, že sledujeme výskyt náhodného jevu tak, že výskyty v nepřekrývajících se intervalech jsou nezávislé. Je-li tedy P(t) pravděpodobnost, že jev **nenastane** během intervalu délky t, pak nutně P(t+s) = P(t)P(s) pro všechna t,s>0. Předpokládejme navíc diferencovatelnost funkce P a P(0)=1. Pak $\ln P(t+s)=\ln P(t)+\ln P(s)$.

Exponenciální rozdělení $ex(\lambda)$

je dalším rozdělením, které je snadno určeno požadovanými vlastnostmi náhodné veličiny. Předpokládejme, že sledujeme výskyt náhodného jevu tak, že výskyty v nepřekrývajících se intervalech jsou nezávislé. Je-li tedy P(t) pravděpodobnost, že jev **nenastane** během intervalu délky t, pak nutně P(t+s) = P(t)P(s) pro všechna t,s>0. Předpokládejme navíc diferencovatelnost funkce P a P(0)=1. Pak $\ln P(t+s)=\ln P(t)+\ln P(s)$. Limitním přechodem:

$$\lim_{s\to 0_+} \frac{\ln P(t+s) - \ln P(t)}{s} = (\ln P)'(t) = -\lambda.$$

Odtud vyplývá diferenciální rovnice pro zatím neznámou funkci P(t)

$$(\ln P(t))' = -\lambda.$$

Odtud dostáváme ln $P(t) = -\lambda t + C$ a počáteční podmínka P(0) = 1 dává C = 0 a tedy jediné řešení

$$P(t) = e^{-\lambda t}.$$

Všimněme si, že z definice našich objektů vyplývá, že $\lambda > 0$.

Odtud dostáváme ln $P(t)=-\lambda t+C$ a počáteční podmínka P(0)=1 dává C=0 a tedy jediné řešení

$$P(t) = e^{-\lambda t}.$$

Všimněme si, že z definice našich objektů vyplývá, že $\lambda > 0$. Uvažme náhodnou veličinu X udávající okamžik, kdy náš jev poprvé **nastane**. Zřejmě tedy je distribuční funkce rozdělení pro X dána

$$F_X(t) = 1 - P(t) = \begin{cases} 1 - e^{-\lambda t} & t > 0 \\ 0 & t \le 0. \end{cases}$$

Je vidět, že je to rostoucí funkce s hodnotami mezi nulou a jedničkou a správnými limitami v $\pm\infty$.

Hustotu tohoto rozdělení dostaneme derivováním distribuční funkce, tj.

$$f_X = \begin{cases} \lambda e^{-\lambda t} & t > 0\\ 0 & t \le 0. \end{cases}$$

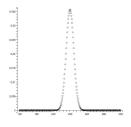
Normální rozdělení

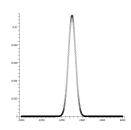
je ze všech nejdůležitější.

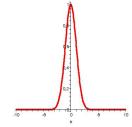
Normální rozdělení

je ze všech nejdůležitější.

Jestliže v binomiálním rozdělení zachováme konstatní úspěšnost p, ale budeme přidávat počet pokusů n, bude pravděpodobnostní funkce kupodivu pořád mít podobný tvar (i když jiné rozměry). Na obrázku při rostoucím n se budou vynesené bodové hodnoty slévat do křivky, pro hodnoty Bi(500, 0.5) a Bi(5000, 0.5) je výsledek vidět na obrázku níže. Třetí křivka na obrázku je grafem funkce $f(x) = e^{-x^2/2}$.

Hledáme-li podobné spojité rozdělení, potřebovali bychom spočíst $\int_a^b \mathrm{e}^{-x^2/2} \, dx$ což není pomocí elementárních funkcí možné. Je však možné (i když ne úplně snadné) ověřit, že příslušný nevlastní integrál konverguje k hodnotě

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2/2} dx = \sqrt{2\pi}.$$

Odtud vyplývá, že možná hustota rozdělení náhodného rozdělení může být

$$f_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-x^2/2}.$$

Hledáme-li podobné spojité rozdělení, potřebovali bychom spočíst $\int_a^b \mathrm{e}^{-x^2/2} \, dx$ což není pomocí elementárních funkcí možné. Je však možné (i když ne úplně snadné) ověřit, že příslušný nevlastní integrál konverguje k hodnotě

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2/2} dx = \sqrt{2\pi}.$$

Odtud vyplývá, že možná hustota rozdělení náhodného rozdělení může být

$$f_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{-x^2/2}.$$

Rozdělení s touto hustotou se nazývá **normální rozdělení** N(0,1). Příslušnou distribuční funkci

$$F_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^x e^{-x^2/2} dx$$

nelze vyjádřit pomocí elementárních funkcí, přesto se s ní numericky běžně počítá (pomocí tabulek nebo softwarových aplikací).

Hledáme-li podobné spojité rozdělení, potřebovali bychom spočíst $\int_a^b \mathrm{e}^{-x^2/2} \, dx$ což není pomocí elementárních funkcí možné. Je však možné (i když ne úplně snadné) ověřit, že příslušný nevlastní integrál konverguje k hodnotě

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2/2} dx = \sqrt{2\pi}.$$

Odtud vyplývá, že možná hustota rozdělení náhodného rozdělení může být

$$f_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{-x^2/2}.$$

Rozdělení s touto hustotou se nazývá **normální rozdělení** N(0,1). Příslušnou distribuční funkci

$$F_X(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{x} e^{-x^2/2} dx$$

nelze vyjádřit pomocí elementárních funkcí, přesto se s ní numericky běžně počítá (pomocí tabulek nebo softwarových aplikací). Hustotě f_X se také často říká **Gaussova křivka**.

Plán přednášky

- Literatura
- 2 Pravděpodobnostní funkce a hustoty
- 3 Náhodné vektory
- 4 Funkce náhodných veličin

Obdobně definujeme distribuční funkce a hustotu a pravděpodobnostní funkci pro spojité a diskrétní náhodné vektory. Hovoříme také o **simultánních** (sdružených) pravděpodobnostních funkcích a hustotách. Pro dvě proměnné (vektor (X, Y) náhodných veličin):

$$f(x,y) = \begin{cases} P(X = x_i \land Y = y_j) & x = x_i \land y = y_j \\ 0 & \text{jinak.} \end{cases}$$

u diskrétních a pro všechny $a,b\in\mathbb{R}$ pro spojité:

$$F(b,a) = P(-\infty < X < b, \infty < Y < a) = \int_{-\infty}^{a} \int_{-\infty}^{b} f(x,y) dx dy.$$

Marginální rozložení

pro jednu z proměnných obdržíme tak, že přes ostatní posčítáme nebo zintegrujeme. Např. u diskrétních vektorových veličin (X,Y) tvoří jevy $(X=x_i,Y=y_j)$ pro všechny možné hodnoty x_i a y_j s nenulovými pravděpodobnostmi pro X a Y úplný systém jevů pro vektor (X,Y) a dostáváme vztah:

$$P(X = x_i) = \sum_{j=1}^{\infty} P(X = x_i, Y = y_j)$$

mezi marginálním rozdělením pravděpodobnosti náhodné veličiny X a sdruženým rozdělením pravděpodobnosti náhodného vektoru (X,Y).

Náhodné veličiny X a Y jsou **stochasticky nezávislé**, jestliže jejich sdružená distribuční funkce splňuje

$$F(x,y) = G(x) \cdot H(y),$$

kde G a H jsou distribuční funkce veličin X a Y.

Plán přednášky

- 1 Literatura
- 2 Pravděpodobnostní funkce a hustoty
- Náhodné vektory
- 4 Funkce náhodných veličin

Definition

Pro danou spojitou funkci $\psi:\mathbb{R}\to\mathbb{R}$ a náhodnou veličinu X máme dánu také náhodnou veličinu $Y=\psi(X)$. Nazýváme ji **funkcí náhodné veličiny** X.

V případě náhodného vektoru (X_1,\ldots,X_n) a funkce $\psi:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}$ hovoříme o funkci $Y=\psi(X_1,\ldots,X_n)$ náhodného vektoru.

Požadavek spojitosti ψ zaručuje, že je Y opět náhodnou veličinou podle naší definice, protože vzor borelovské množiny ve spojitém zobrazení je opět borelovská množina.

Obecněji můžeme právě tento požadavek na ψ vztáhnout pro každý speciální případ veličiny či vektoru a definovat tak pojem funkce z náhodné veličiny či vektoru obecněji.

Nejjednodušší funkcí po konstantách je afinní závislost

$$\psi(X) = a + bX$$

s konstantami $a, b \in \mathbb{R}$, $b \neq 0$.

Je-li $f_X(x)$ pravděpodobnostní funkce náhodné veličiny s diskrétním rozdělením, snadno se vypočte

$$f_{\psi(X)}(y) = P(\psi(X) = y) = \sum_{\psi(x_i) = y} f(x_i).$$

V případě afinní závislosti Y = a + bX je proto pravděpodobnostní funkce nenulová právě v bodech $y_i = ax_i + b$.

Např. součet n nezávislých náhodných veličin s alternativním rozdělením A(p) je veličina s binomiální rozdělení Bi(n, p).

Podobně můžeme přepočíst distribuční funkci rozdělení funkce ze spojité náhodné veličiny, či vektoru.

Např. má-li Z s normální rozdělení N(0,1), pak veličiny $Y = \mu + \sigma Z$ budou mít normální rozdělení $N(\mu, \sigma)$.

Podobně můžeme přepočíst distribuční funkci rozdělení funkce ze spojité náhodné veličiny, či vektoru.

Např. má-li Z s normální rozdělení N(0,1), pak veličiny $Y = \mu + \sigma Z$ budou mít normální rozdělení $N(\mu, \sigma)$.

Se součty nezávislých spojitých veličin X a Y s hustotami f_X a f_Y je to složitější. Přímým výpočtem spočteme distribuční funkci náhodné promnné V = X + Y.

$$F_V(u) = \int_{x+y
$$= \int_{-\infty}^u \left(\int_{-\infty}^\infty f_X(x) f_Y(v-x) \, dx \right) dv.$$$$

Je tedy sdruženou hustotou součtu dvou nezávislých veličin právě konvoluce jejich hustot

$$f_V = f_X * f_Y$$
.